

Predikan i Nössemarks kyrka Skärtorsdagen 9 april kl. 18.00 Text. Matt. 26:17-20

Vi gläds åt att Eva är tillbaka och har spelat ett så fint preludium. Vi gläds också åt solen och värmen. I måndags var det 19,7 grader i Mariestad. Å andra sidan sörjer vi och oroas av coronapandemin.

Vi erbjuder nattvard idag. Om du inte vill ta del av den så har jag full förståelse för det. Efter funderande fram och tillbaka har vi landat i att ge en möjlighet att ta emot nattvard för alla som vill. Vi ställer inte in som i Luthagårdskyrkan. Vi avstår inte från att fira nattvard och gör om gudstjänsten till en Getsemanestund som i Ärtemark. Jag doppar brödet i vinet med mina nyssprutade händer. Vill du ha nattvard på annat sätt, som t ex bara brödet eller bara höra orden: "Kristi kropp och blod för dig utgivna", så säg till. Om du vill doppa själv får du göra det efter de andra. Om du önskar dricka, får du göra det sist av alla, för bara en kan få dricka.

Det är inte bara vi som gläds åt våren och sörjer coronasmittan som lever i er dubbelhet. Även Jesus gjorde det. Han var å ena sidan glad över att få fira påsk. Han firade inte jul. Påsk var den högtid han firade mest. I Lukas 2 läser vi att han stannade 3 dagar extra i Jerusalem, när han som 12-åring för första gången fick vara med om att fira påsk. Denna påsk skulle han fira med sina lärjungar. En man som bar på en vattenkruka, hade en sal till hands för dem. På den tiden var det i huvudsak kvinnorna som bar på vattenkrukor. Den mannen tillhörde förmodligen en fromhetsriktning som kallades esséerna. Han fick tillhandahålla en sal och så liksom Johannes döparen bereda väg för Jesus. Det var en stor fest med lärjungarna, som Jesus kunde se framåt mot.

Å andra sidan var det en stor smärta för honom, att en de 12 som han efter en hel natts bön noggrant hade valt ut som lärjunge skulle förråda honom denna natt.

Å ena sidan visste han att han denna påsk skulle införa något nytt som skulle vara vägledande för hans lärjungar framåt. De skulle få fira att hans kropp hade utgivits och att hans kropp hade utgjutits för dem och framgent få del av gemenskapen med honom i denna måltid. Å andra sidan visste han att han skulle dö inom mindre än ett dygn.

Å ena sidan var han glad. Han firade påskmåltiden med stor glädje. Ännu i sina översteprästerliga förbön var han fylld av glädje. I sakristian finns en tavla över Jesus, som i den bönen bad att lärjungarna skulle vara där han var. Han ville att den glädje, som han hade skulle vara i dem.

Å andra sidan hann ångesten ifatt honom, när de kom till Getsemane. Han svettades blod, men han blev bönhörd och styrkt av en ängel. Så kunde han trots smärtan villigt gå mot sin död, som skulle ge förlåtelse och liv till oss.